

Van de druiper in de drup

COColumn door Joep van Zijl

'Het voelde alsof ik glas plaste,' fluisterde een goede vriend vorig jaar ietwat paniekerig in mijn oor. We zaten op een terras in de Amsterdamse Reguliersdwarstraat en hadden al aardig wat bier gedronken. Nadat we om de rekening hadden gevraagd, moest ook ik naar de wc. Even later, voor het urinoir, slaakte ik een zucht van opluchting. Bij mij geen branderig gevoel dus aan het bier kon het niet liggen.

'Er kwam pus uit mijn eikel,' vertelde diezelfde vriend een paar uur later. We stonden inmiddels aan de bar van gaycafé Soho. 'Zullen we nog een biertje bestellen,' riep ik opgetogen maar helaas. 'Nee, sorry, ik heb waarschijnlijk een soa en ben daarom niet meer in de stemming. Jij mag gerust blijven maar ik ga zo naar huis,' antwoordde mijn vriend.

Vier dagen later belde hij me op. 'Ik ben bij de poli geweest en had inderdaad een soa, een druiper om precies te zijn. Vervelend maar geen ramp. Met een antibioticakuurtje ben ik er zo weer vanaf,' vertelde hij opgelucht. Een soortgelijke situatie doet zich jaarlijks bij 6000 mensen in Nederland voor, las ik later op internet.

Het feit dat mijn vriend gonorrhoe had opgelopen, was bovendien niet zo verwonderlijk. Want volgens het Rijksinstituut voor Volksgezondheid en Milieu (RIVM), steeg het aantal gonorrhoe infecties in 2009 met maar liefst 24 procent. In de helft van alle gevallen ging het om mannen die seks hebben met mannen. Onder homo's steeg het aantal besmettingen bovendien het hardst: met 28 procent, zo bleek uit de rapportage van de gezondheidsinstantie. Het ging daarbij met name om orale infecties.

Wat minder vreemde kerels pijpen, zou je zeggen. Zeker nu de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) onlangs meldde dat gonorrhoe onbehandelbaar dreigt te worden. In Australië, Hong Kong en Japan zijn gevallen bekend waarbij het meest recente antibioticum cefalosporine bijna niet meer werkt.

Voor altijd een druiper; je moet er toch niet aan denken. Dat je elke dag glas plast en 's avonds steeds je met groengele pus besmeurde boxershorts in de wasmachine kunt gooien. Aan seks wil je dan waarschijnlijk niet denken maar dat hou je natuurlijk niet je hele leven vol. Naast de (z)onderbroek-, naakt- en uniformparty zullen sommige gaytenten daarom waarschijnlijk een avond voor chronische gonorroeklanten invoeren.

'Dripping wet night' bijvoorbeeld, al loop je dan wel het risico dat er ook liefhebbers van een 'golden shower' binnenlopen. Een 'Druppel de drup avond' voor de liefhebbers van meer dan voorvocht alleen, dekt de lading wellicht beter. Of wat dacht je van de 'Gonorroadshow.' Het feit dat de pus bij een gonorrhoe uit de plasbuis groengeel van kleur is, biedt in de Hofstad bovendien extra naamsmogelijkheden. Naast de groengele stadsvlag en het groengeile boekje zou daar bijvoorbeeld zomaar een groengeile avond aan kunnen worden toegevoegd. Grappig wellicht maar de risico's van een chronische druiper liegen er niet om. Zo kunnen de gonokokken, de bacteriën die gonorrhoe veroorzaken, opstijgen en via de zaadleiters

terechtkomen in de prostaat en de bijbal. Dit leidt soms weer tot een bijbalontsteking die hevige pijn in de balzak veroorzaakt. Verder vergroot de aandoening de kans op het verkrijgen en doorgeven van HIV.

Gonorroe kan zich zo ontwikkelen tot een nieuwe aandoening, die zo iets leuks en lekkers als seks weer een beetje risicovoller maakt. Flink hopen dus dat er snel een nieuw antibioticum komt, dat alle gonorroestammen te lijf kan. Zo'n rubbertje in je mond is toch ook niks.